

תת"ע 1768/04/14 - מדינת ישראל נגד אהוד בורוביץ

בית משפט השלום לתעבורה באשקלון

תת"ע 1768-04-14 מדינת ישראל נ' בורוביץ
בפני כב' השופטת ליאת שמיר הירש

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אהוד בורוביץ

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה: טוב עלם

הנאשם: בעצמו

הכרעת דין

החלטתי לזכות הנאשם מהאישום המיוחס לו בכתב האישום.

הנאשם קיבל לידי הודעת קנס המייחסת לו נהיגה תוך שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית.

לאחר שהנאשם ביקש להישפט וכפר במיוחס לו, נשמעו הראיות בתיק.

מטעם התביעה העיד השוטר צביקה, השוטר אשר ערך הדו"ח, הנאשם העיד והוגשו מסמכים.

העובדות שאינן שנויות במחלוקת:

אין מחלוקת כי ע"ת מס' 1 עמד באופן סטטי, יחד עם הניידת, בחלקו הפנימי של כביש הכניסה למפעל "חוות הזרע", כך גם עולה מעדותו ומת/1.

כמו כן, אין מחלוקת כי הנאשם נסע בכביש הניצב למקום עמידת ע"ת מס' 1, כביש מס' 35 שהמהירות המרבית המותרת בו הינה 90 קמ"ש.

אין מחלוקת כי כ- 50 מטר ממקום ביצוע העבירה ישנו צומת מרומזר שהנאשם עמד בו בחסות האור האדום, עת השוטר ביקש ממנו לעצור והודיע לו על ביצוע העבירה.

עמוד 1

העובדות השנויות במחלוקת :

הצדדים חולקים על מהירות בה נסע הנאשם עת נצפה ע"י השוטר, כשהנאשם העריך את מהירות נסיעתו בכ - 70 קמ"ש ולעומתו ע"ת ציין (בת/1) ציין כי ראה הנאשם נוסע בנסיעה איטית.

כמו כן, חלוקים הצדדים, על טיבו של שדה הראייה שהיה קיים לשוטר בעת האירוע והאם יש בו כדי לאפשר ביסוס האישום כנגד הנאשם.

מהראיות עולה כי ע"ת מס' 1 רס"ב איציק דרעי, מציין בעדותו שראה את רכב הנאשם מבצע העבירה ומיד לאחר מכן נסע אחרי הרכב, אשר נעמד בינתיים ברמזור האדום שבצומת, והורה לו לעצור.

העד מציין כי עמד עם הניידת ביציאה מחוות הזורע והבחין בנאשם נוסע בנסיעה איטית, בנתיב ימין כשהוא מחזיק ביד ימין, קרוב לאוזן מכשיר טלפון נייד בצבע שחור.

העד בחקירתו הנגדית חזר וציין כי מהמקום בו עמד ראה את העבירה בברור.

העד לא ידע לענות בחקירה נגדית מה היה דגם הרכב בו נסע הנאשם, והסכים כי עמד כ- 10-15 מטר מהכביש בו נסע הנאשם.

הנאשם הציג לעד תמונות ממקום האירוע וביקש ממנו לאשר כי הבחין ברכבו בטווח המרחק המוצג בתמונה (נ/3).

בעדותו טען הנאשם כי יכול להיות מצב בו החזיק ביד חפץ אחר שאינו טלפון נייד וכי השוטר טעה בהבחנתו כי מדובר בטלפון נייד ועל כן לטענתו מתעורר ספק באשר לדברי השוטר וקיום העבירה.

את הספק כאמור מבסס הנאשם בכך שהמרחק אותו עבר הרכב בעת ביצוע העבירה, במהירות בה היה, 70 קמ"ש, מותר לשוטר פרק זמן של כחצי שניה, בה עליו להבחין בנעשה ברכב, דבר שהינו בלתי אפשרי ובוודאי שמעורר ספק.

מדו"ח התנועה שהוגש ת/1 נראה כי השוטר לא ציין כי הבחין, בקיומו של טלפון נייד בצבע שחור ברכב הנאשם לאחר שעצר אותו בסמוך לרמזור בו נעצר.

דין והכרעה :

לאחר ששמעתי את מכלול הראיות, מצאתי כי בהתייחס לפרק הזמן הקצר העומד לרשות השוטר עת ביצע אכיפה בקטע הדרך המצולם בנ/3, עליו הסכים גם ע"ת מס' 1, במהירות המותרת במקום, מעורר ספק באשר לאפשרות כי לא טעה באשר ראה.

מול בית המשפט עולה גרסת השוטר כי ראה הנאשם מחזיק טלפון נייד צמוד לאוזן ימין, ומולה עומדת גרסת הנאשם כי לא ביצע העבירה.

במקום בו נסע הנאשם המהירות המרבית המותרת הינה 90 קמ"ש .

הנאשם טען כי מהירות נסיעתו היתה כ- 70 קמ"ש, טענה סבירה בהתייחס לכך שהאט לקראת רמזור, שהיה במרחק של 50 מטר ממנו. התביעה לא סתרה טענה זו מלבד עדות השוטר כי הנאשם נסע במהירות איטית להתרשמותו.

התמונות אותן הגיש הנאשם, המעידות כי אכן קטע האכיפה היה קצר, לדברי השוטר כ- 10 מטר, במהירות בה טוען שנסע הנאשם כ- 70 קמ"ש, מובילות למסקנה כי היה על השוטר להבחין בפרטי ביצוע העבירה בפחות משניה אחת.

פרק זמן זה יכול להוביל למסקנות מוטעות מצד השוטר ואין בחומר הראיות שהוגש לבית המשפט ראייה נוספת התומכת בגרסתו.

לאור האמור לעיל, החלטתי לזכות הנאשם מחמת הספק.

ניתנה היום, י"א תמוז תשע"ד , 09 יולי 2014, במעמד הצדדים